

15 AUGUSTUS 1923

No. 16

28e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Ik zal ulieden herders geven naar mijn hart, die zullen u weiden met wetenschap en verstand”.

Jeremia 3 : 15.

Goddelijke echtheid van het Boek van Mormon.

Een rede gehouden in den Tabernakel,
Salt Lake City, Zondag 9 Juli 1916,
door President Anthony W. Ivins.

(Vervolg).

Toen ik den laatsten keer Mexico bezocht, even vóór de revolutie, begaf ik mij in het dal van San Juan Teotihuacan, ongeveer 40 mijlen noordelijk. Daar beklom ik een groot bouwwerk, een bouwwerk, dat groot genoeg was om het Tabernakel, het Capitoel, Hotel Utah, het administratie-gebouw der Kerk en het stadhuis in zich te bergen, waar ze zich nog in de ruimte zouden verliezen. Gij zoudt nimmer van een van hen eenig spoor vinden, want de basis bedekte meer dan 100 acres grond en het was meer dan 200 voet hoog, door en door solied metselwerk. Vanaf den top keek ik op een uitgestrekte vlakte, een groote vallei, waar duizenden heuvels waren bedekt met stammen, evenals deze groote berg waarop ik stond, nog kort geleden een heuvel was, bedekt met stammen. Maar toen men de rots ging uthakken voor bouw-doel-einden, ontdekte men dat hij daar door menschenhanden geplaatst was en het Mexicaansche gouvernement besloot hem uit te graven. Het hout werd weggehaald, de overblijfselen verplaatst, en ziet, welk een groot bouwwerk was daar opgericht.

Huizen van cement gebouwd.

Hetgeen in 't bijzonder mijn aandacht trok, was dit: Opgaande van den grond tot aan den top van dat bouwwerk aan den west-

kant, was een lange reeks treden, gemaakt van cement, cement, dat even hard en glad was als hetgeen zich op onze straten bevindt. Vóór dat grootte bouwwerk liep een breede straat, aan welks beide zijden zich honderden stukken muur bevonden, die zich uitstrekten zoover het oog reikte. Op iedere uitgegraven plek in die straat was het plaveisel even hard en glad als op den dag dat het daar aangebracht werd. Op elke plaats waar die muren uitgegraven waren, toonden zij ruïnen te zijn van huizen gebouwd uit cement. De treden, de pilaren, die het dak ondersteunden, de trap, die naar beneden leidde, de buizen, die het water geleid hadden, dat alles was daar aanwezig, alles van cement gemaakt; toen dacht ik aan deze woorden uit het boek van Mormon: „Zij werden zeer bekwaam in het gebruik van cement en bouwden hunne steden en hunne tempelen van cement”; en ik dacht wederom, dat hier een ander bevestigend bewijs is van de goddelijke echtheid van het Boek van Mormon en van de waarheden daarin vervat.

Geschiedenis van de Schepping.

Ik wilde graag even iets lezen uit het Chigmalpopoea Manuscript — een oud boek door de Indianen geschreven, in hun eigen taal — wat zij zeggen over de schepping: „En de hemel werd gevormd en alle teekenen daarin gezet in hun plaats en breedte en deszelfs scheidingen vastgesteld door de vier winden door den Schepper en Vader en vader en moeder van het leven en het bestaan, Hij door wien alles beweegt en ademt, de Vader en Opwekker van den vrede der volkeren en de beschaving van Zijn volk, Hij wiens wijsheid het volmaakte geprojecteerd heeft van alles wat in de aarde of in de zee is. Nog was er geen mensch, noch enig dier, noch vogel, noch visch, nog eenigen afgrond of ravijn, noch enig groen kruid of boom; niets was er behalve het firmament. Nog was er niets tezamen gevoegd; niets dat zich aan iets anders hechtte; niets dat zichzelf in evenwicht hield, dat ook maar het minste gerucht maakte of een geluid in den hemel. Er was niets dat opstond; niets dan onbewegelijkheid en stilte in de duisternis, in den nacht. Ziet nu dat de hemelen bestaan, dat ook bestaat het hart des hemels, welks naam God is. Aldus wordt Hij genoemd. En zij spraken, hielden tezamen raad en dachten na, zij vermengden hunne woorden en hunne ideeën en de schepping was waarlijk op deze wijze: „Aarde, zeiden zij, en op hetzelfde oogenblik werd zij gevormd. Haar begin was gelijk een wolk of mist. Toen rēzen de bergen uit het water op gelijk groote zeekeeftes en de bergen en vlakten werden zichtbaar en de cypres en de pijnboom verschenen.”

Dan volgt het verhaal van de schepping der dieren, dan van de schepping van den mensch, en deze Quiches vertellen ons, dat nadat God den mensch geschapen had, zag Hij dat hij niet goed was, dat hij slechts naar één kant kon kijken, hij kon slechts zien,

wat zich recht voor hem bevond, hij kon niet achterwaarts zien, hij kon niet naar beide zijden zien en aldus werd hij door water vernietigd. Toen beraadslaagden de goden opnieuw en zij zeiden: „Laat ons een mensch maken naar ons eigen beeld, naar ónze gelijkenis, en de mensch werd aldus geschapen en daar stond de vader van het Quiches' ras en de goden zagen op hem en zeiden: „Wij hebben ons doel voorbijgestreefd. Deze mensch is net als wij. Hij kan niet alleen voor zich zien, maar hij kan achter zich zien en naar beide zijden. Het zal niet goed zijn dat hij aldus voortgaat, want hij is een god. Dus verhalen zij ons dat God een mist liet komen over 's menschen oogen en daarna zag hij niet de dingen die ver weg waren, maar slechts datgene wat in zijn nabijheid was. Een heel aardige geschiedenis en wel één die van de schepping verhaalt, bijna in de taal van Mozes, zooals het in den bijbel geschreven staat.

Het Boek is van Goddelijke echtheid.

Nu, mijne broeders en zusters, ik heb deze korte bemerkingen gedaan in de hoop dat gij bewogen zoudt worden beter met dit boek bekend te geraken, in de hoop dat gij, die geen leden der kerk zijt, ermede bekend moogt worden, met de leerstellingen die het predikt, de profetieën die het bevat, de beloften van eeuwig leven daarin, de wetten der zedelijkheid, de wetten van industrie, matigheid, patriotisme, rechtvaardigheid, liefde van God en de belangrijkheid van Zijn dienst, die vervat zijn in dit heilig boek. Het werd door goddelijke macht vertaald. Het is het verslag van een verloren volk. Het bevat de volheid van het eeuwig Evangelie, zooals Christus het onderwees aan de vroegere bewoners van dit vasteland. Het werd door den profeet Moroni aan Joseph Smith gebracht, door hem vertaald en uitgegeven aan de wereld door de gave en macht Gods, en de dingen die het bevat, zijn waar, en dit volk, het volk van dit vasteland, zullen door deze dingen geoordeeld worden, hetzij ten goede of ten kwade, al naardat zij datgene wat daarin staat geschreven, zullen aannemen of verwerpen.

Mijne broeders en zusters, dit getuig ik tot u in nederigheid, wetende dat het waar is en u dringend verzoekende u te bekeeren en te gelooven in den Heer Jezus Christus, tot Hem te gaan in nederigheid en geloof; en ik beloof u dat hij u zal openbaren, niet slechts de waarheid van datgene wat ik gezegd heb, maar gij zult ook weten dat de hemelen geopend werden, dat de Vader en de Zoon aan Joseph Smith verschenen, dat het Evangelie op de aarde hersteld is, dat de machten van het Priesterschap hier zijn en dat dit Evangelie gepredikt is geworden aan de volkeren der aarde doór mannen gemachtigd het te prediken en in deszelfs verordeningen te bedienen, voor de redding of veroordeeling van alle natiën. Dit getuig ik nederig in den naam van Jezus Christus. Amen.
J. H.

De Harten der verlichte Joden keeren zich tot Jezus, den Heilige in Israël.

(Toespraak van Ouderling David O. Mc. Kay in de
89e Algemeene Conferentie der Kerk in Salt-Lake City).

Ik dacht er juist over na, hoeveel van dit groote aantal toehoorders die hier aanwezig zijn, een zeker begrip hebben van de betekenis van het lied, dat de beide broeders zooveen zoo schoon gezongen hebben. Terwijl nog de inspiratie der muzick in onze harten weerklinkt, wil ik de woorden nog eenmaal voorlezen:

Der tijden volheid breekt nu aan.
Ziet, Israël verheugt zich zeer:
En Juda's kinderen, zondenrein
Gaan naar 't land hunner Vad'ren weer!

Jehova spreekt, de aarde hoort,
Aan deez' boodschap, de Heiden 't oor verleent.
De arm des Heeren is nu ontbloot,
't Verbondsvolk wordt opnieuw vereend.

Meer dan 2000 jaar geleden voorspelde de profeet op het Amerikaansche vasteland, dat de Joden wederom in „het hun beloofde Kanaän" teruggebracht zouden worden en dat ook Israël op het Amerikaansche vasteland wederom hersteld zoude worden, gelijk ouderling Whitney ons zoo duidelijk verklaard heeft. Wanneer gij het 19e hoofdstuk van Nephi I opslaats, dan zult gij de volgende belangrijke woorden vinden:

Betreffende degenen, die te Jeruzalem zijn, zegt de profeet: Zij zullen gekastijd worden door alle volkeren, dewijl zij den God Israëls gekruisigd en hunne harten afgekeerd hebben, terwijl zij de teekenen en wonderen, de kracht en de heerlijkheid van den God Israëls verwerpen.

En omdat zij hunne harten afgetrokken en den Heilige Israëls veracht hebben, zegt de profeet: Zij zullen ronddolen en omkomen in het vleesch en een spreekwoord en oorzaak van spot worden; en zij zullen gehaat worden onder alle natiën.

Niettemin, zegt de profeet, wanneer die dag komt, dat zij hunne harten niet meer zullen afkeeren van den Heilige Israëls, dan wil hij zich de verbonden herinneren, welke hij met hunne vaders gemaakt heeft. Ook zal hij zich herinneren de eilanden der zee; ja en al het volk, hetwelk van het huis Israëls is, wil ik vergaderen van de 4 hoeken der aarde, zegt de Heere, volgens de woorden van den profeet Zenos. En de geheele aarde zal het heil des Heeren zien,

zegt de profeet; elk natie, geslacht, taal en volk zal gezegend worden. En ik, Nephi, heb deze dingen aan mijn volk geschreven, opdat ik ze misschien mag bewegen om zich den Heere, hunnen Verlosser, te herinneren.

Gedurende de weinige minuten, die ik voor u sta, zoude ik gaarne iets willen zeggen met betrekking tot deze belangrijke profetie, en daarbij het hart treffen der jonge mannen en vrouwen in Israël, opdat zij twee dingen zouden doen, en het eerste is, zich in hun genoegens een weinig in te binden, tot rust komen in den wervelwind van de 20ste eeuw — en over de beteekenis van de zending dezer kerk nadenken en probeeren, al is het ook in geringe mate de beteekenis van de veranderingen, die zich nu in de wereld voordoen, te begrijpen en ze volgens de wet der gerechtigheid beschouwen, gelijk het u door uwe ouders en de ouderlingen der kerk geleerd wordt.

Gods Hand bestemt het lot der naties.

Gij jonge mannen, nu is het tijd te denken en te bidden en naar de eeuwige waarheid te zoeken, zooals wij nog nooit tevoren gedaan hebben; te erkennen, terwijl wij nog jong zijn, dat de hand Gods over de volkeren uitgestrekt is, en dat Hij de Bestuurder van hun lot is. Benjamin Franklin zeide eens: „Hoe langer ik leef, hoe meer zie ik het overtuigende bewijs voor de waarheid, dat God de aangelegenheden der menschen regeert; en wanneer er geen muschje van het dak kan vallen zonder Zijn wil, hoe kan het dan mogelijk zijn, dat een of ander rijk zonder Zijn hulp omhoog komt?”

2300 Jaar geleden zag de profeet wat in deze dagen gebeuren zoude. Hij zag, dat Israël onder alle volkeren verstrooid was geworden. Hij zag, dat zij gehaat en bespot werd, maar toch voegt hij erbij: „Niettemin, wanneer die dag komt, dat zij hunne harten niet meer zullen afkeeren van den Heilige Israëls” — bemerkt gij wel, dat hij niet zegt wanneer zij hem als haar Verlosser aanneemt; ook zegt hij niet dat zij hem als den Messias moet erkennen, die aan haar volk beloofd was geworden; de woorden van den profeet zijn zeer beteekenisvol: „indien zij hunne harten niet meer zullen afkeeren van den Heilige Israëls, dan wil hij zich de verbonden herinneren, welke Hij met hunne vaders gemaakt heeft”.

Een groote ommekeer in de denkwijze der joden.

Is het niet een opmerkenswaardig teeken, dat heden ten dage in de harten der nakomelingen Israëls een verandering plaats grijpt ten opzichte van den Heilige in Israël? Toen ik in 1918 met President Robinson de Californische Zending bezocht, gaf hij mij een

boek, welks titel was: „Jezus, de Jood” en dat door een bekenden Jood in Sacramento geschreven was. In het eerste hoofdstuk van dit boek schildert de schrijver ons de vijandschap en bitterheid van de Joden, toen hij nog een knaap was. Zelfs in dezen tijd waren hun harten nog met groote bitterheid tegen Hem vervuld. De schrijver van dat boek zegt vervolgens: „Ik herinner mij nog, een knaap zijnde, dat een van mijn schoolkameraden een boek meegebracht had, waarin de naam Jezus voorkwam. Ik herinner mij ook nog, hoe boos en opgewonden de rabbi was, toen hij zag, dat zulk een boek zich in het schoollokaal bevond. „Godslastering, Godslastering!” riep hij opgewonden. Toen begon hij den Heilige te beoordeelen. Hij zeide: „Hoe kan een Jood, die weet, wat deze naam zijn volk aangedaan heeft, zelfs zulk een boek aanraken?” Daarop vertelde hij hoe de Joden vervolgd waren, van de eene plaats naar de andere gedreven en uitgestootenen en zwervelingen over de gansche aarde werden; hoe hen de baarden uitgerukt en de tanden uitgeslagen werden; hoe zij aan palen gebonden werden, gepijnigd en geradbraakt, hoe zij beleedigd, mishandeld en zelfs gedood werden, en dat alles om dien Jezus — en bovendien nog door de Christenen zooals President Smith zegt. Zóó was het, toen de schrijver nog een kind was — en toen gij, mijne medearbeiders in het Priesterschap, knapen waart. Een ander beeld geeft ons een vooraanstaande Jood, Isidor Singer, de uitgever der „Joodsche Encyclopaedie”: „Toen ik een knaap was, was mijn vader — een zeer vroom man — toen hij den naam Jezus van den kansel der synagoge hoorde (ook alle anderen, die in de vergadering waren) heengegaan en de rabbi was ontslagen geworden.”

Deze woorden zijn teekenend voor den geest onder de nakomelingen van Israëel in den tijd, dat het Boek van Mormon onder de menschen gebracht werd. Zelfs toen, schijnt het mij, zoude niemand zich op zijn gewone oordeelskracht verlatende, het gewaagd hebben te zeggen, dat de tijd zoude komen, wanneer de Joden den Heilige erkennen zouden, maar hier zegt een profeet des Heeren het 2000 jaar tevoren, en zelfs wist hij, dat de dag zoude komen, wanneer zij hunne harten niet meer van den Heilige Israëls zouden afwenden en dat hij zich de beloften zoude herinneren, die hij hunnen Vaders maakte.

Zij zeggen dat Christus één van hun volk is.

Wij vragen ons af of deze dag werkelijk gekomen is. Dezelfde man, wiens leeraar uitriep: „Godslastering, Godslastering!” omdat een jongen toevallig een boek meebracht waarin de naam Jezus stond, zeide: „Ik begon zijn leeringen te bestudeeren. Ik vond wat zijn leeringen waren — reinheid, nederigheid, „gezegend zijn de armen van geest”, „gezegend zijn de reinen van hart, want zij zullen

God zien", „gezegend zijn de zachtmoedigen, want zij zullen het aardrijk beërven", gezegend zijn zij die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden", en dan gaat hij verder en toont aan hoe het Israëel van vandaag de schuldenaar van Jezus is. In een hoofdstuk, dat tot opschrift heeft: „Is de Messias nog te verwachten?" zegt hij: „De verlichte Jood zegt neen; wat de Joden vandaag verwachten, is het Messianistische tijdperk."

En in verband hiermede wilt gij mij wel toestaan, iets van Isidor Singer voor te lezen: „Ik beschouw Jezus als een Jood onder de Joden, een, die het gansche Joodsche volk — het gànsche Joodsche volk — leert liefhebben. Zijn leer is van oneindige waarde geweest voor de wereld, om honderden millioenen menschen tot de kennis van den God Israëls te brengen. De groote verandering in de denkwijze der Joden tegenover Jezus van Nazareth, kan men niet duidelijker aantoonen dan door dit feit" — en dan vertelt hij het voorval uit zijn jeugd, dat ik u zooeven vertelde.

„Vandaag is het in vele synagogen in 't geheel niet opvallend, dat lofredenen over Jezus gehouden worden en niemand denkt er aan daar iets tegen in te brengen — integendeel, wij verheugen ons allen, Jezus als een der onzen te kunnen aannemen."

Gij jongelieden Israëls der laatste dagen, schijnt het niet alsof de tijd gekomen is, dat gij „uwe harten niet meer tegen den Heilige Israëls zult keeren?" Mij schijnt het toe werkelijk het geval te zijn. Indien dit zoo is, dan moeten er grootere gebeurtenissen volgen. God heeft gezegd, dat Hij Zijne beloften gedenken zoude. Welke beloften heeft Hij gegeven? Leest in Nephi 2 hoofdstuk 10 en gij zult daar het volgende vinden: „Wanneer de dag komt, dat zij in mij zullen gelooven..... zullen zij hersteld worden in het vleesch op de aarde, tot de landen hunner erfenis."

In December van het jaar 1917 nam generaal Allembly van het Britsche leger bezit van de heilige stad Jeruzalem. Vandaag is het Heilige land volkomen bevrijd van de Turksche heerschappij en staat nu onder regeering der heidenen. Het was van belang, dat in dezelfde maand een van de Engelsche staatslieden in het Parlement voorsloeg, Palestina een woonplaats der Joden te doen worden. Op dezelfde plaats Nephi 2, zegt de profeet de volgende gewichtige woorden: „En de heidenen zullen groot zijn in mijne oogen in het voortbrengen van hen tot het land hunner erfenis."

Invloedrijke Joden wijden hun leven aan het wederopbouwen van Jeruzalem.

Zoodra mr. Balfour bekend gemaakt had, dat Jeruzalem aan de Joden zou behooren, schreef een vooraanstaande Jood in dit land een artikel in een tijdschrift, zeggende: wij willen in 't geheel niet naar Jeruzalem terugkeeren, het Heilige land is van zulk een groote

strategische waarde, dat wij in een oorlog verdrukt zouden worden, gelijk België verdrukt is geworden, indien wij werkelijk daaraan zouden terugkeeren en een Joodsche republiek zouden willen oprichten." Maar de leiders van de Zionistische beweging, één van hen is Israël Zangvill, de schrijver van het Amerikaansche tooneelstuk: „The Melting Pot", zeiden tegen dezen man: „Stel de Joodsche republiek onder bescherming van een land als Engeland of Amerika" en in overeenstemming met deze gedachte hielden bekende Joden op den 26en Juni van dit jaar (1919) een conferentie te Pittsburg, waar zij zeiden: „Wij wijden ons leven aan den wederopbouw van Jeruzalem."

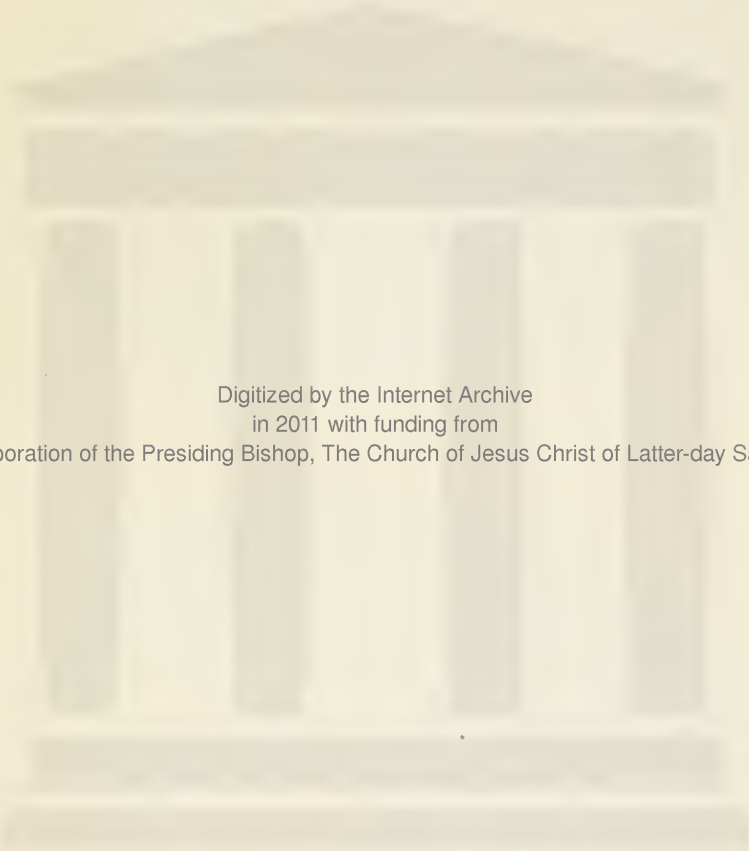
Iemand zeide eens dat wij groote gebeurtenissen niet goed begrijpen kunnen, omdat wij er te dichtbij zijn en misschien is het ook wel zoo; misschien staan wij te dicht aan de vervulling van deze profetie, om haar diepste beteekenis ten volle te kunnen begrijpen. Maar ik ben zeker dat wij dezen morgen begrepen hebben, welke beteekenis wij eraan moeten hechten. Een gedachte, die ik graag uit zou spreken is deze: dat „de voorzienigheid waakt over de aangelegenheden der menschen, en ze tot een beter einde brengt, dan meestal de wijste vooruitziende geest doen kan."

Ik geef toe, dat het land van Groot-Brittannië niet in het Heilige Land kwam om Jeruzalem voor de Joden te bevrijden. Zij wilde in dezen grooten oorlog slechts eigen belangen in 't oosten verdedigen. Het was slechts een strategische beweging, maar wàt is daaruit voortgekomen. Ik hoorde laatst een Jood van onzen eigen staat spreken over den tijd, die nu voor zijn volk zoude aanbreken.

Gods voorzienigheid zal uit dezen grooten strijd slechts zegeningen voor de menschheid doen ontstaan, zegeningen, waarvan ze nauwelijks durven droomen.

Maar wij zullen moeten erkennen, dat er een verantwoordelijkheid op de menschen rust. De wijsheid is hun aangeboden en zelfs de volmaakte wet der vrijheid, het Evangelie van Jezus Christus. Ten dezen dage, de grootste der wereldgeschiedenis, dien de profeten met verlangend hart tegemoet gezien hebben, op dezen dag zijt gij en ik gedeeltelijk getuigen van de vervulling der beloften des Heeren. Daarom moeten wij dit volk, niet alleen de Joden, maar de geheele wereld het Evangelie, de volmaakte wet der vrijheid, verkondigen.

J. H.

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from

Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

GERRIT J. KRUITBOSCH

HENDRIK LANDWAARD

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE

—

ASSISTENT: C. ZAPPEY

Vaarwel!

Bij onzen terugkeer naar ons tehuis in Zion wenschen wij door middel van „De Ster” nog eenige woorden aan alle leden van de kerk in Holland te richten.

Gedurende den tijd, dien wij onder ulieden hebben doorgebracht, hebben wij ons verheugd in uw gehechtheid aan de waarheid en uw verknochtheid aan het werk van God. Wij hebben geleerd u allen lief te hebben en waarlijk ondervonden dat diegenen die den wil van onzen Vader in den hemel volbrengen, inderdaad onze broeders en zusters zijn. De groote lessen, die gij door uw mededeelzaamheid, uw opofferingen en uw standvastigheid ons hebt geleerd, zullen en kunnen nimmer door ons vergeten worden en als wij terug in Zion, in de plaats waar God Zijn volk vergadert, zullen zijn, zullen wij meermalen terugdenken aan onze broeders en zusters in Holland, die voor immer een plaats hebben veroverd in onze harten.

Blijft getrouw, geliefden; hebt uw naasten lief, bidt voor diegenen die u geweld aandoen, leert elkander te vergeven en bovenal helpt hen, die koud en onverschillig zijn geworden voor het Evangelie, omdat zij door de beproevingen des levens heen moesten gaan. Bouwt hen op, zoodat zij de eerste liefde wederom in hunne harten mogen gevoelen en zich verblijden mogen in het feit, dat God Zijn dienstknechten op deze aarde heeft. Zijt naarstig in het verkondigen van het woord des Heeren en getuigt aan de wereld, dat de weg tot het eeuwige leven te vinden is, zoodat gij vrij bevonden moogt worden in den dag des oordeels. Laat nederigheid uw kenmerk zijn en bemint den vrede. Bereidt uzelf voor voor de tweede komst des Heeren. Onderhoudt de geboden en ondersteunt hen, die aangesteld zijn u te leiden; bidt God hen te zegenen met kracht en sterkte. Weet dat hun taak niet altijd gemakkelijk is en zij uw hulp van noode hebben. Doet uw plicht te allen tijde en God zal u zegenen met Zijnen Geest, u nabij zijn en u verwelkomen als gij zult terugkeeren naar Zijn goddelijk tehuis en gij deelgenoot zult worden van 's Vaders grootsten zegen, n.l.: het eeuwige leven.

Gij allen zijt vaders en moeders voor ons geweest en hebt ons vertroost als wij in droefheid verkeerden. Onze dank kan niet in woorden geuit worden, wij kunnen u niet beloonen voor deze din-

gen, maar Hij zal zeggen in den dag des oordeels: „Voorwaar zeg Ik u, voor zoover gij dit één van deze Mijne minste broeders gedaan hebt, zoo hebt gij dat Mij gedaan”. Komt gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld. Vaarwel, geliefden, tot wederziens!

GERRIT J. KRUITBOSCH. HENDRIK LANDWAARD.

Verslag van de Rotterdamsche Conferentie.

Vrijdag 20 Juli des avonds 8 uur werd de Rotterdamsche conferentie geopend door het zingen van lied 108 door het Schiedamsche zangkoor. De zaal „Excelsior” is meer dan te klein voor deze doeleinden en ook bij deze gelegenheid was zij meer dan gevuld. Ouderling Morris B. Ashton van Zwolle vroeg een zegen en daarna werd lied 161 ten beste gegeven door het zangkoor.

Conferentie-president Gerrit J. Kruitbosch, de leider dezer conferentie, verwelkomde alle aanwezigen en sprak zijn blijdschap uit om zoovelen in deze eerste vergadering van de Conferentie tegenwoordig te zien. Hierna spraken ouderlingen Stanley L. Sharp van Apeldoorn, Henry Neerings van Arnhem en John Veth van Leiden. De noodzakelijkheid van openbaring en de afval, welke alom tegenwoordig is, werden duidelijk besproken, de herstelling van het Evangelie aangetoond en de doop klaar en helder uit de Schriften bewezen.

Ouderling Chas. S. Hyde, president der Nederlandsch-Belgische Zending, sprak zijn waardeering uit over de oude en jonge mannen, die werkzaam zijn in het zendingsveld en hun krachten besteden in den dienst des Heeren. Hij toonde aan dat God van den hemel gesproken had en de wederoprichting aller dingen had plaats gevonden. De laster en vervolging, die den Heiligen ten deel vallen, is slechts een grooter bewijs, dat de wereld de leugen meer bemint dan de waarheid en het christendom den waren weg tot eeuwige vreugde niet kent. President Hyde moedigde allen aan om voorwaarts te gaan en den goeden strijd te strijden, zoodat de kroon, welke in 't zicht is voor de getrouwen, bereikt moge worden.

Gedurende de vergadering zong zuster G. Blok zeer schoon een Engelsche solo en de vergaderden zongen gezamenlijk lied 149. Het zangkoor zong ten laatste lied 76, waarna ouderling Stephanus N. Wetter van Rotterdam eindigde met dankzegging.

Zaterdagmorgen 10 uur werd er een zendelingenvergadering gehouden, welke 4 uur in den namiddag eindigde.

Zaterdagavond 8 uur was de zaal geheel gevuld en werd lied 1 door de vergaderden gezongen. Het gebed werd uitgesproken door John Visser van Den Helder. Het Rotterdamsche zangkoor zong een Engelsch loflied. Ouderlingen John Noorlander van Schiedam, Robert J. Cameron van Middelburg, en Jacobus J. de Brij van Amsterdam, bespraken zeer duidelijk de wedergeboorte, de verwarring in het christendom en de gave des Heiligen Geestes. In deze vergadering werden eenige personen gedoopt en als leden bevestigd. Lied 66 werd door het zangkoor gezongen en alle aanwezigen zongen „Dat 's Heeren zegen op u daal'." Ouderling Heber G. Taylor van Den Haag zond het dankgebed op.

Daar „Excelsior" niet genoeg ruimte aanbiedt, werd ook de Zondagmorgenvergadering in het Nutsgebouw gehouden. Dit gebouw met zijn schoone, ruime vergaderzaal zal echter ook zeer spoedig te klein zijn voor de Rotterdamsche conferenties. Dit bewees wel deze Zondagmorgenvergadering. De zaal was meer dan bezet en reeds in den morgen was het duidelijk zichtbaar, dat in den avond menigeen tevreden zou moeten zijn met een staanplaats. Geopend werd met lied 36 en ouderling W. Russel Monson van Utrecht ging voor in het gebed. Het Rotterdamsche zangkoor zong nu een Engelsche lofzang en president Gerrit J. Kruitbosch sprak eenige woorden van welkom.

Ouderlingen Martinus Groen, conferentie-president van Arnhem, E. R. Spilsbury, conferentie-president van Luik, Bowa de Vries, conferentie-president van Groningen en Hendrik Landwaard, conferentie-president van Amsterdam, verkondigden den nieuwen, maar alouden weg, die tot zaligheid leidt. Hun prediking werd door gelijkenissen en Schriftuurplaatsen gestaafd en de groote stilte en oplettendheid van de luisteraars liet ten volle de groote aandacht uitkomen, die aan deze sprekers verleend werd.

Zusters Bonke en Blok van Rotterdam en broeder Van Klaveren en zuster De Bruin van Den Haag, luisterden deze vergadering op met hun mooi gezang. Het zangkoor zong een Engelschen lofzang en de vergaderden zongen lied 65 als slotzang en ouderling Johannes Siphema van Haarlem eindigde met dankzegging.

De middagvergadering werd halfdrie aangevangen door het zingen van lied 67. Gebeden door ouderling Arend Camphuizen van Leeuwarden. Voortgezet door het zingen van lied 171. Hierna werd het H. Avondmaal bediend, hetwelk een zeer indrukwekkend gedeelte van de vergadering was.

Ouderling A. Koldewijn, 33 jaar geleden naar Ogden, Utah, vertrokken en nu met zijn vrouw op bezoek in Holland, getuigde van de waarachtigheid van het Evangelie en verklaarde zijn blijdschap over het feit, dat hij de gelegenheid verkregen had om naar Zion op te trekken en daar met Gods volk te vergaderen.

De president der Zending, Charles S. Hyde, ontsloeg ouderling Gerrit J. Kruitbosch eervol van zijn roeping als president van de Rotterdamsche conferentie om naar zijn tehuis in het Rotsgebergte terug te keeren en ouderling Jacobus J. de Brij werd als zijn opvolger aangesteld. Ook ouderling Hendrik Landwaard werd eervol ontslagen als president van de Amsterdamsche conferentie om zich te hereenigen met vrouw en kinderen. Ouderling John Noorlander werd aangesteld om deze plaats te vullen.

De autoriteiten der Kerk werden nu voorgesteld en op de gebruikelijke wijze ondersteund. Ouderling Jacobus J. de Brij, de juist aangestelde president van de Rotterdamsche conferentie, Grant J. Wright van Luik en zuster Lanora S. Hyde, echtgenoot van den president der Zending, getuigden van de waarachtigheid van de Zending van Joseph Smith en moedigden de Heiligen aan om de geboden te onderhouden en voorbeelden te zijn en aan de wereld een kennis van God te verkondigen.

Lied 27 werd gezongen en ouderling Harold B. Taylor van Zwolle eindigde met dankzegging.

Zondagavond 7 uur werden de verwachtingen niet teleurgesteld, daar het Nutsgebouw meer dan vol was. Velen moesten zich vergenoegen met staanplaatsen en het aantal personen, dat deze vergadering bijwoonde, telde meer dan 850.

„Komt Heiligen, komt!” werd als openingslied gezongen. De zangkoren van Rotterdam, Den Haag en Schiedam zongen nu vereenigd lied 200 onder leiding van ouderling Heber G. Taylor van Den Haag. Ouderling Hilbertus Noorda van Amsterdam vroeg een zegen, waarna zuster Hartman van Den Haag op schoone wijze een solo zong.

Ouderlingen Cornelius Zappey, ass.-redacteur van „De Ster” en conferentie-president Gerrit J. Kruitbosch, de leider, toonden aan waar het christendom gefaald had en hoe de wijsheid der wereld het menschdom bedrogen had en hen had beroofd van den weg, die terug naar God leidt. In krachtige, doeltreffende woorden werd het Evangelie gepredikt. Na den eersten spreker zong zuster De Bruin van Den Haag een schoone solo, die zeer op prijs gesteld werd door de aanwezigen en de drie vereenigde zangkoren zongen lied 156 na den tweeden spreker.

President Charles S. Hyde, de laatste spreker van deze conferentie, beantwoordde „eenige beschuldigingen” (zooals beloofd was geworden op strooi- en aanplakbiljetten), waar de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zoovele malen van beticht wordt. In klare, welsprekende, duidelijk uitgedrukte termen en in krachtdadige woorden, die niet voor twee verschillende opvattingen vatbaar waren, werden de beschuldigingen weerlegd en te kennen gegeven dat de Kerk van Christus of de zoogenaamde

leer van de „Mormonen” niet uit het christendom ontstaan of voortgekomen is. Het geheele betoog was een waardig zegel op de conferentie.

De vereenigde zangkoren zongen lied 149. Ouderling Marcus J. Hampton van Apeldoorn, sprak de dankzegging uit, waarna alle vergaderden staande „Dat 's Heeren zegen op u daal” zongen, hetwelk deze zoo uitnemend en prachtig geslaagde conferentie tot een einde bracht.

Een woord van lof aan de leiders der zangkoren en aan allen, die hun zangtalenten zoo lofwaardig hebben aangewend.

Het werk in de Rotterdamsche conferentie, gelijk in alle andere conferenties, gaat met reuzen schreden vooruit. De Zending onder de bekwame leiding van president Charles S. Hyde, heeft nimmer tevoren een meer gulden tijdperk gekend. De vruchten van den arbeid van zendelingen, broeders en zusters, worden alom gegaard en de hand des Heeren is op een zeer opvallende wijze merkbaar in dit gedeelte van Zijn wijngaard.

OORSPRONG VAN DE „GEREORGANISEERDE KERK”.

De Opvolging in het Presidentschap der Kerk.

(Vervolg.)

Ik zal u nu aantoonen dat het Hyrum Smith was, die de zegening van den eerstgeborene — het geboorterecht — ontving en dat dit ook niet het Presidentschap van de Kerk was, want deze twee zijn niet dezelfde. Vóórdat ik u dit aantoon echter, wensch ik u een paragraaf uit de geschiedenis van de Kerk voor te lezen, uitgegeven door de „Gereorganiseerde” Kerk. Het is deel 2, en is „geschreven en samengesteld” door Joseph Smith en zijn assistent Heman C. Smith, hun geschiedschrijver. Op bladzijden 462—3 geven zij de sterfbedzegeningen, die uitgesproken zijn door Patriarch Joseph Smith op de hoofden van zijn kinderen. Zij geven dit verslag weer in de volgende woorden:

„In verband met het feit dat Joseph's en William's kinderen vereenigd zijn met de Reorganisatie, terwijl Hyrum's en Samuel's kinderen in Utah zijn, is het interessant om op te merken dat de kinderen van de twee eerste na hen gezegend zouden worden, terwijl de kinderen van de twee laatste niet genoemd worden.

„Het verslag van dat sterfbed-tafereel en de zegeningen, zooals zij door Luc Smith, de moeder van den Profeet en de weduwe van den Patriarch gegeven worden, is als volgt:

Hier is de zegen van Hyrum Smith:

„Mijn zoon Hyrum, ik verzegel op uw hoofd uw patriarchalen zegen, welke ik alreeds tevoren op uw hoofd geplaatst heb, want die zal bewaarheid worden. Daarenboven geef ik u nu mijn sterfbedzegen. Gij zult een

tijdperk van vrede hebben, zoodat gij genoegzaam rust zult hebben om het werk, hetwelk God u gegeven heeft te doen, te volbrengen. Gij zult standvastig en hecht als de pilaren des hemels zijn tot aan het einde uwer dagen. IK VERZEGEL, NU OP UW HOOFD DE PATRIARCHALE MACHT, en gij zult het volk zegenen. Dit is mijn sterfbedzegen op uw hoofd in den naam van Jezus. Amen."

Hier is het geboorterecht!

En nu Joseph's zegen :

„Joseph, mijn zoon, gij zijt voor een hooge en heilige roeping geroepen. Gij zijt zelfs geroepen om het werk des Heeren te doen. Blijf getrouw en gij zult gezegend worden en uwe kinderen na u. Gij zult zelfs leven om uw werk te voleindigen. Toen riep Joseph schreiende: „O! mijn vader, zal ik?“ „Jawel“, zeide zijn vader, „gij zult leven om het plan van al het werk hetwelk God u gegeven heeft om te doen, te ontwerpen. Dit is mijn sterfbedzegen op uw hoofd in den naam van Jezus Christus. Ik bevestig alzoo uw vorigen zegen op uw hoofd, want hij zal vervuld worden. Het zij zoo, Amen."

Eerst is het een weinig vreemd om te denken dat de kinderen van Joseph den Profeet gezegend zullen worden na hem, terwijl deze beloften niet in den zegen van Hyrum Smith voorkomt. Laten wij echter den zegen, die aan Hyrum Smith gegeven werd, een weinig scherper onderzoeken. De eerste zin luidt: „Mijn zoon Hyrum, ik verzegel op uw hoofd uw patriarchalen zegen, welke ik alreeds tevoren op uw hoofd geplaatst heb, want die zal bewaarheid worden." Hetgeen wat dan volgt, is een toevoeging tot den vorigen zegen, dus was het niet van noode dat het herhaald werd wat deze vorige zegen bevatte, maar hij zoude bewaarheid worden. Ik heb hier voor mij dien vorigen zegen. Dit is een patriarchale zegen door Patriarch Joseph Smith gegeven aan zijn zoon Hyrum, 9 December 1834 in Kirtland, Ohio, en is ingeschreven in Patriarch Joseph Smith's zegeningenboek op bladzijden 1 en 2, en is in het handschrift van Oliver Cowdery. Hier is een gedeelte van dezen zegen :

„Hyrum, gij zijt mijn oudste zoon, die God tot mij gespaard heeft. *** Zie, gij zijt Hyrum, de Heer heeft u bij dezen naam genoemd, en u in dezen naam gezegend. Gij hebt den last in de hitte des daags gedragen, gij hebt hard gearbeid en veel voor het goede van uw vader's familie gedaan; gij zijt meermalen een stut voor hen geweest en door uw ijver zijn zij menigmaal ondersteund. Gij hebt uw vaders familie met een reine liefde bemind en hebt hun behoudenis grootelijks begeerd. Gij hebt te allen tijde uw vader ondersteund en de helpende hand uitgestoken om hem op te heffen als hij in droefheid verkeerde, en alhoewel hij soms niet recht deed, hebt gij hem nimmer verlaten, noch hem tot versmading gelachen; voor al deze goedheden zal de Heere mijn God u zegenen."

Ik beloofde aan u te bewijzen dat, toen de Patriarch zijn zoon Joseph met de zegeningen van zijn voorvaderen zegende, dat het niet het geboorterecht was, maar dat die zegen voor Hyrum was bewaard. Hier is het bewijs of tenminste een gedeelte daarvan. De zegen vervolgt:

„Ik vraag nu mijn Hemelschen Vader in den naam van Jezus Christus U TE ZEGENEN met DENZELFDEN ZEGEN waarmede Jacob zijn zoon Joseph zegende, want gij zijt zijn ware afstammeling en uw nageslacht zal onder het huis van Ephraïm geteld worden en gij zult met hen staan om de stammen van Israëel te kronen als zij juichende naar Zion komen.**“

„De Heere zal zijn uitverkoren zegeningen op u en uw zaad na u vermenigvuldigen en gij met hen zal een erfenis in Zion hebben, en zij zullen het van geslacht tot geslacht bezitten en uw naam zal nimmer van onder de rechtvaardigen uitgewischt worden, want de rechtvaardigen en alzoo uw kinderen na u, zullen opstaan en zeggen dat uw nagedachtenis rechtvaardig is, dat gij een rechtvaardig man en volmaakt in uwen dag waart.“

Wij zien nu dat Hyrum gezegend werd met den zegen van Joseph en wij lezen in het vijfde hoofdstuk van 1 Kronieken, dat door de overtreding van Ruben, Joseph het geboorterecht ontving en hij het van zijn vader Jacob verkreeg. In het tweede vers lezen wij :

„Want Juda werd machtig onder zijne broederen, en die tot een voorganger was, was uit hem; doch de eerstgeboorte was van Joseph.“

Vóórdat wij van dit hoofdstuk in Kronieken afstappen, wensch ik dit nog te verklaren, dat als Joseph het geboorterecht ontving, en als het geboorterecht en het Presidentschap van de Kerk onafscheidelijk waren, dan zoude de Messias door Joseph hebben moeten komen, maar we leeren dat Juda machtig werd onder zijne broederen in deze bijzonderheid.

Zoo kunt gij zien dat Hyrum gezegend werd met Joseph's zegen en in zijn sterfbedzegen verklaart zijn vader dat hij bewaarheid zoude worden! Ik beweef daardoor dat het geboorterecht niet de zegen van zijn voorvaderen was, welke noch aan Joseph, noch aan Samuel Smith gegeven werd.

Onze vrienden hebben ons plechtig te kennen gegeven, dat er „geen zegen voor de kinderen van Hyrum Smith“ was. Ik wensch uw aandacht te vestigen op eenige uitdrukkingen in den zegen, die ik zoeven gelezen heb. De belofte wordt hier gegeven dat het nageslacht van Hyrum Smith geteld zal worden met het huis van Ephraïm en zullen staan met hun vader om de stammen Israëls te kronen, als zij juichende naar Zion komen. Nu, op welke wijze zullen zij bij machte zijn om de stammen van Israëel te kronen, tenzij zij het Priesterschap dragen en getrouwe mannen zijn? En wederom, de belofte werd aan hen gemaakt, dat zij een erfenis zouden hebben in Zion en het van geslacht tot geslacht zullen bezitten en hunne namen nimmer uitgewischt zouden worden. Nu, hoe kon zulks geschieden, tenzij zij leden der Kerk waren en het Priesterschap bezaten? Want de ongelooovige, goddelooze en avvallige zoude niet in Zion geteld worden, maar zijn naam zoude uitgewischt worden. Ik geloof wel dat gij met mij instemt, dat deze heeren in hun woord vooraf aan deze zegening nogal vrij haastig over de kinderen van Hyrum Smith spraken.

Ik heb hier voor mij een anderen zegen. Deze werd door den profeet Joseph Smith aan zijn broeder Hyrum 18 December 1833 te Kirtland gegeven en is alzoo in het handschrift van Oliver Cowdery neergeschreven en wordt in het kantoor van den kerkgeschiedschrijver te Salt Lake City bewaard. Deze zegen toont ons aan dat de profeet Joseph Smith het feit erkende, dat zijn broeder het geboorterecht had ontvangen. Hij zegt:

„Gezegend van den Heere is mijn broeder Hyrum voor de ongeschondenheid van zijn hart; hij zal met sterkte omgord worden en getrouwheid zal de sterkte van zijn lendenen zijn; van geslacht tot geslacht zal hij een schacht in de handen van zijn God zijn om oordeel op Zijn vijanden uit te oefenen.”

Ik zal hier even ophouden. Wij worden hier verhaald dat getrouwheid de sterkte van zijn lendenen zal zijn. Dit is figuurlijk. Wij allen verstaan wat hiermede bedoeld wordt. Het meent, dat de kinderen van Hyrum Smith getrouw en van geslacht tot geslacht een schacht in de handen van God zullen zijn om Zijn oordeel uit te oefenen.

Dat is wat het beteekende!

Maar de zegen vervolgt:

„En hij zal verborgen worden door de hand des Heeren, zoodat geen van zijn verborgene gedeelten door zijn vijanden, tot zijn schade, ontdekt zullen worden.*** Hij zal in de plaats van zijn vader staan en onder hen geteld worden, die het recht van het Patriarchale Priesterschap bezitten, zelfs het Evangelische Priesterschap en macht zal op hem zijn. Zijn kinderen zullen velen en zijn nageslacht talrijk zijn en zij zullen verrijzen en hem gezegend noemen.”

Hier lezen wij de erkenning van den Profeet, dat zijn broeder het geboorterecht zoude ontvangen, want het was het recht van het Patriarchale Priesterschap, zelfs het Evangelische Priesterschap, hewelk op den eerstgeborene bevestigd werd en niet het ambt van President van de Kerk. (Wordt vervolgd.)

Ontslagen.

Ouderlingen Gerrit J. Kruitbosch en Hendrik Landwaard zijn eervol van hun zendingen in de Nederlandsch-Belgische Zending ontslagen en vertrokken per s.s. „Rotterdam” naar Zion.

Ouderling Kruitbosch arbeide gedurende zijn zending in de gemeente Den Haag als gemeente-president en presideerde over de Rotterdamsche conferentie.

Ouderling Landwaard was eerst in Leiden, Schiedam, Dordrecht en Rotterdam werkzaam. In Leiden, Schiedam en Dordrecht als gemeente-president en later presideerde hij over de Amsterdamsche conferentie.